

[Justitsministeren.]

nogle Udtalelser om Flygtningeproblemet; og hvad den Afdeling af dette, som man plejer at betegne som Jødespørgsmaalet, angaar, giver de Bemærkninger, der i saa Henseende er fremsat af de ærede Medlemmer, de Herrer Hartvig Frisch, Christmas Møller og Victor Pürschel, trods denne Konstellations truende Forhaandsvarsler, mig egentlig ikke nogen som helst Anledning til nye principielle Udtalelser. Der synes jo fra alle Sider at være Enighed om, at den Linie, som Regeringen paa det Omraade følger — ikke med Glæde, men tvunget af de særlige Forhold udadtil og indadtil —, ikke med Vægt kan kritiseres. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for hans forstaaende Udtalelser om de Vanskeligheder, der foreligger i dette Spørgsmaal, og selv det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel brugte det Udtryk, at jeg paa dette Omraade fører en Politik, som jo ikke er meget forskellig fra det, som han mener er rigtigt. Da han imidlertid ikke paa noget Omraade antydede, hvori Forskellen bestod, maa jeg gaa ud fra, at heller ikke dette ærede Medlem har noget positivt at indvende og derfor kun antydede en Forskel for at dække sig fremtidig, eller for ikke alt for voldsomt at skulle tage Afstand fra de Kredse, i hvis umiddelbare Nærhed han for Tiden parkerer.

Den eneste Antydning af en forskellig Opfattelse af den praktiske Administration af Jødespørgsmaalet fremkom i en kort Udtalelse paa Sp. 1915, hvor det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel siger — jeg tillader mig at citere nogle faa Linier —:

„I Jødespørgsmaalet har jo ingen anden gjort sig til Talsmand for en ændret Politik end den konservative Ordfører, som dog ikke strakte sig videre end til at sige, at han ønskede en lempeligere Fortolkning, hvor det drejede sig om, at Danmark skulde være Mellemstation. Ja, det kan visse ingen have noget at indvende imod, og deraf kan der ingen Problemer opstaa.“

Det kan der for Resten godt, men det skal jeg nu ikke indlade mig paa. Men altsaa, det eneste Punkt, hvor det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel antyder en svag Kritik af min Praksis, der kræver han — eller modsætter sig dog ikke — en større Hensyntagen til de jødiske Flygtninge end den, jeg formenes hidtil at have turdet vise, og derefter tror jeg, vi i hvert Fald i Øjeblikket kan lade dette Problem ligge og ende Diskussionen her med at fastslaa, at der ikke fra et eneste Medlem af det danske Folke-

ting har været rejst nogen virkelig Kritik af Administrationen af dette i øvrigt særdeles vanskelige Problem.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel kritiserede heller ikke den Beslutning, jeg har truffet om at stille Tiltale i Bero over for de frivillige, der nu er vendt tilbage fra den spanske Borgerkrig, men spurgte mig, om der med al mulig Kraft er sat ind paa at finde de Hververcentraler, som synes at have været her i Landet, og om man, hvis de kan findes, vil skride ind imod dem med al mulig Kraft. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skyndte sig op og hævdede, at det allerede tidligere er dokumenteret, at der ikke har været forsøgt eller gennemført Hvervning, og man maa jo i hvert Fald medgive dette ærede Medlem, at har det ikke været forsøgt, er det heller ikke blevet gennemført.

Angaaende Spørgsmaalet om Hvervning af frivillige til Deltagelse i Borgerkrigen i Spanien skal jeg i øvrigt oplyse, at Justitsministeriet allerede var opmærksom paa dette Spørgsmaal, da det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel den 9. Februar 1937 i Folketinget rettede Forespørgsel til mig angaaende den Virksomhed, der af den danske Afdeling af Det internationale Kommunistparti udfoldedes for at skaffe Rekrutter til Folkefronten i Spanien. Jeg oplyste dengang, at det i flere Tilfælde var godtgjort, at der af kommunistiske Partifunktionærer, bl. a. to Personer ved Navn Hartvig Sørensen og Harald Nielsen, var udbetalt Personer, der rejste til Spanien, Rejsepenge, men udtalte samtidig, at der ikke syntes at kunne rejses Spørgsmaal om en egentlig Hvervning i Straffelovens Forstand, Straffelovens § 128, hvorefter Hvervning først foreligger, naar nogen er antaget til fremmed Krigstjeneste.

Efter Lov af 26. Februar 1937 om Foranstaltninger mod Deltagelse i Borgerkrigen i Spanien blev der Mulighed for at straffe Personer, der medvirkede til Udrejse, selv om der ikke forelaa nogen egentlig Hvervning.

Ved en Skrivelse af 1. April 1937 meddelte jeg de ærede Medlemmer Hr. Victor Pürschel og Hr. Aksel Larsen, at Københavns Politi nu havde oplyst, at der stadig ikke var Grundlag for at rejse Sigtelse mod nogen for her i Landet at have foretaget Hvervning.

Efter Politiets Skøn er der fra Danmark udrejst i alt ca. 400 Personer for at deltage i Borgerkrigen i Spanien, og i en Række af disse Tilfælde har der været foretaget Undersøgelse for at søge konstateret, om der fra herboende Personers